

MÁJ SVĚŠT, MÁ• TVORBA

Neděle, 06 prosinec 2020

Většinou jsem pátými vyměněnými - a vyráběnými - měla strašně rád, řáda ticho. Naprostě ticho ruženě jen občasné, projít dříve - c - ho auta, která ch na ulic - jelo jen pár. Občas zažily listy maranty, když se veer ukládala k a uměla jí ustit docela zřetelně. Potébovala jsem si utádit myšlenky, nechat je plynout v tme ticha. Splá proudem nřipad, která se mi zjevovaly v hlavě bez ohledu na denní - ani noční - dobu, zaměstnanost nebo prokrastinaci

Sem tam jsem v noci

vyskočila z postele a břežela si namalovat nebo napsat nřipad, co mi zrovna proklí hlavou jako blesk a zanechal tak opěnlivou prosbu břit zveřen, že vyhnal z vyřtěního peláku i mou maličkost. Manžel to nikdy nemohl pochopit, ba ani tomu nechtěl uvěřit, protože byl sám svědkem mnoha situací, kdy má z postele nřiplo dostat ani bagrem.

Poslední

dobou je větěchno jinak...

Zakřizali nám prodávat na

jarmarcůch a tak se má zboží - kupilo doma a smutně - šekalo na lepě - zřtělky. Těžila jsem se na loto, na podzim, a rozvěsám své světlou na stěnu, a přijdou zřikazníci a zařnou se přebírat kaměnký, nřiramky, zařnou chytat duhu do dlaní - a vybírat si toho svého pravého anděla - ka, která na ně už šekají.

Á - jsem chřipala dř vody, která mi

nřim vysvětlouli nutnost nořen - roušek, stěle jsem se v nich dusila. Chuť tvořit byla stěle meně - a chuť utáct nekontrolovaně narstala. Byly dny, kdy jsem se ctila jako vězeň. Jako zvě - v kleci. Tak nřjak se asi cřt - zvě - ata v zoologické zahradě, ř - kala jsem si a v hlavě jsem viděla velkého tygra, jak bezcělně krok za krokem procház - po vyřlapaně cestě - ce svěm věbřhem a občas vztekla zařve do ticha. A zvenku ho pozorujř - stovky volněch tvorů.

Loto

uteklo neřekaně rychle, to proto, že jsme opěť volně vydechli a těžili se, že je to za námi. S podzimem nastoupily dřti do řkoly, a neř jsem si tuto situaci mohla vychutnat na plně douřky, byli jsme opěť v kleci.

Dnes

si k malování - , vyráběných - nebo psaní - pouřtím své dřvně oblěbeně přsněky. Trocha nostalgie a vzpoměnek má vyřhly z tle letargie, která jsem propadla a řj zase zařnám fungovat.

Vytřhla jsem do boje s novou

vervou a tak má tady máte. Jo, a zřtra si nafotím př obraz, tedy těch př, co mi zbylo doma, protože zbytek je zavřeně v kavárně na věstavě, ale koukají - na ně zřejmě jen má - stn - pavouci. No co už.